

[Miljøministeren]

Må jeg komme med nogle kommentarer til de enkelte ordførere. Jeg er ganske enig med hr. Løvig Simonsen i, at Rioerklæringen naturligvis skal strammes op. Den var nu, hvad man kunne blive enige om for en verdens bevidsthed om miljøet, og der er naturligvis flere elementer, vi gerne havde set var med. Det havde vi selvfølgelig også før, og vi vil selvfølgelig også arbejde for en kommende opstramning.

Må jeg sige om skoverklæringen, at jeg var glad for, at den kom med i Rio. Den er meget vigtig, for her bryder vi igennem med både handel og pris i forhold til tropeskovslandene, og den kan så danne model for mange andre områder. Men jeg er ganske enig i, at den helst skulle have været fulgt op af en konvention, og det er jo også derfor, regeringen har foreslået i EF, at vi nu skal lave en aftale om de tempererede og boreale skove, således at tropeskovslandene kan se, at vi mener det alvorligt, at vi altså er klar over, at vi også selv skal beskytte vore skove.

Det har jeg derfor foreslået regeringen, og det arbejder vi selvfølgelig videre med, og jeg er glad for den opbakning, der her er kommet fra Folketingets side til vores forslag om en speciel beskyttelse af de nordeuropæiske og mellemeuropæiske skove.

Imidlertid drejer det sig jo også om, hvad vi skal gøre herhjemme, som hr. Løvig Simonsen jo ligesom alle andre ordførere med rette var inde på. Jeg bemærkede, at hr. Løvig Simonsen mente, at vi skulle synliggøre miljøindsatsen, og jeg har indtryk af, at hr. Løvig Simonsen har bygget lidt på DMU's rapport, som hr. Gade også gjorde, og som jeg jo har sendt til Folketinget.

Må jeg sige om den rapport, at den er afleveret i september 1991 og selvfølgelig ikke er blevet skrevet i august 1991. Den bygger altså på et arbejde, der ligger i begyndelsen af det år, og tager derfor ikke højde for alt det, vi har gjort siden, og det skal jeg vende tilbage til i forbindelse med hr. Gade. Hvad angår miljøsynliggørelsen, kunne den jo af gode grunde ikke vide, at vi den 1. september offentliggjorde miljøtilstanden i Danmark, så efterlysningen fra DMU's side var altså stort set opfyldt på afleveringstidspunktet i EF. Denne miljøindsatsrapport, som vi lavede i fjor, vil selvfølgelig blive fulgt op. Det er meget vigtigt, at man har en tværgående beskrivelse af miljøtil-

standen i Danmark, og at den bliver ajourført, og det er også vores hensigt.

De kunne jo heller ikke vide i DMU, da de afleverede til EF, at vi også offentliggjorde miljøindikatorerne, og at vi i januar i år offentliggjorde hæftet om miljøprioriteringer for 90'erne. Jeg er ganske enig med hr. Løvig Simonsen i, ligesom med DMU naturligvis, at vi skal miljøprioritere – alting har ikke samme vægt, og der er ikke lige mange penge til alting, derfor er det meget vigtigt. Men som sagt er den kilde, man hæfter sig ved, altså temmelig forældet i forhold til regeringens dynamiske indsats.

Det er også klart, som hr. Løvig Simonsen var inde på, at vi skal bruge formandskabet i EF. Vi skal bruge formandskabet til at arbejde videre med opfølgning af Rio, og derfor er det jo også regeringens politik, at f.eks. de to konventioner skal bringes på plads i EF og for Europas vedkommende i 1993.

Fru Hanne Severinsen gjorde som den eneste opmærksom på Maurice Strongs målsætning for beløbene, og den vil jeg gerne uddybe lidt, for hvis alle industrilande havde givet 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, var Maurice Strongs målsætning opfyldt. Derved forklarer jeg også lidt, hvorfor vi kæmpede så ihærdigt i Rio for at få de 0,7 pct. igennem for alle industrilande, for så havde vi nået målet. Men jeg kan forsikre om, at vi fortsat arbejder for det i alle de fora, hvor vi har mulighed for at få indflydelse.

Hr. Gade gør op med det traditionelle vækstbegreb, og det er vi jo mange der gør – det gør stort set alle – for det traditionelle vækstbegreb duer ikke; det bruger for mange ressourcer, og det bruger for meget energi. Men det, det drejer sig om, er jo at få lagt væksten om i mere ressourcebesparende og energibesparende retning.

Jeg tror, vi skal droppe forestillingen om, at en værditilvækst er overflødig. Hvis man skal overføre noget til et underskudsområde – og det skal vi jo – kræver det, at der er et overskud. Men at skære ned på den nuværende velstand ville overhovedet ikke hjælpe noget som helst. Skar vi f.eks. 10 pct. ned på vores nuværende velstand og fordelte den over hele den tredje verden, ville den ikke kunne mærkes. Det vil sige, at der egentlig ikke er grund til at gå og forestille sig, at vi skal til at klæde